

El gen de l'orientació sexual i la quimera biologista

Escrito por I. Rebollo

Domingo, 10 de Julio de 2011 18:49 - Actualizado Viernes, 15 de Julio de 2011 16:03

El gen de l'orientació sexual i la quimera biologista.

Es torna a parlar de la base genètica de la homosexualitat. L'intent de buscar-la en aquesta tendència sexual en particular i no de la sexualitat en general, és titllar-la com a estigma patològic, defecte genètic, aberració. Vull analitzar només l'interès clínic de les investigacions del nord-americà Dean Hammer. Des de que Bayle (1825) descobreix que els símptomes de la Paràlisi General Progressiva, (provocada per la sífilis) són causa d'una infecció cerebral i la localitza (aracnoiditis), hi ha hagut molt d'interès biologista en buscar el substrat anatòmic dels trastorns; com ja ho han intentat, amb evidents fracassos, amb l'esquizofrènia, la depressió, l'agressivitat... En aquest punt, possiblement, el que es pretén es trobar la manera de solucionar el tema de l'elecció sexual d'aquells que han decidit que el seu objecte sexual tingui les mateixes característiques físiques, que no psicològiques que el seu. A més, sense que ningú els hi hagi demanat. Amb aquesta búsqueda no es té en compte que es neix amb un sexe biològic, però aquest no decideix el futur objecte sexual.

Per aquesta elecció cal passar per unes identifications sexuals que venen propiciades pels pares. El nen-a és conduït, gràcies a la funció parental (no la voluntat paterna, no de manera calculada) a situar-se com a home o dona.

Les identifications dins del sí familiar són més fortes que certes característiques biològiques, determinades per l'herència genètica. Vull dir que el que s'hereta no és un cert gen, sinó que el significant, la paraula està circulant en la família.

Buscar la base genètica és tant com dir que el desig sexual té quelcom estipulat a priori: determinisme sexual. Quelcom, que qualifiquen de normalitat.

L'objecte de satisfacció pulsional és curiosament, làbil, indeterminat. No hi ha evolució segura cap a una normalitat adulta. No tothom i la clínica dóna proves, troba satisfacció amb el que es considera normal.

El gen de l'orientació sexual i la quimera biòlogista

Escrito por I. Rebollo

Domingo, 10 de Julio de 2011 18:49 - Actualizado Viernes, 15 de Julio de 2011 16:03

L'homosexualitat és una perversió (no és pejoratiu) respecte al seu objecte sexual, com el fetixisme ho és a la finalitat, ja que qualsevol objecte pot servir de substitut. Què vull manifestar? Que és racional, que és humà. No hi ha animals homosexuals ni fetixistes. Amb aquestes paraules no es promouen les perversions, però tampoc la considerada normalitat: ni l'una ni l'altra. Es promou la idea de que l'elecció és aliena a les cadenes d'ADN. N'hi ha una cadena afectiva, en aquest cas més efectiva.

Per tot això, ja poden anar buscant bases biològiques. És una idea que té la seva semblança en el mite platònic de l'androgin, com a reminiscència dels dos sexes en un. La sexualitat és més complexa. En "El Banquet" de Plató -- de referència obligada en el tema de l'amor --, Alcibiades es sorprèn de que Sòcrates no el faci cas, malgrat la seva apol·línica figura. I és que sobre gustos...